ſ **Ancimus vt.** Cõtinuat̃ cũ capitulo p̃cedenti hoc modo quia in dicto .c. declarauit qualiter quis nõ poteſt petere inueſtituram abuſiuam de feudo alterius ſine cõſenſu illius cuius eſt. Nunc vero declarat in iſto capitulo quid iuris ſit ꝺ inueſtitura propria vꝫ an quis poſſit petere ſe mitti in poſſeſſionẽ de feudo ꝙ alius tenꝫ ⁊ dicit ſimiliter ꝙ nõ quoniã vaſallus poſſidens nõ debet deici de poſſeſſione ſine cognita ⁊ ꝯuicta cul. vt hic. Duplex namqꝫ eſt inueſtitura .ſ. propria ⁊ abuſiua vt .j. quid ſit inueſtitura in prin. Et ꝑ hunc modum adaptabis iſtud capitulũ ad rubricã noſtram cõgruẽter quod alias nõ videbatur p̄ria fronte eẽ ſituatum ſub congruo titulo. Et in ſumma hoc vult vaſallus nõ poteſt priuari poſſeſſione ſui feudi niſi cõuictus de culpa fuerit ꝑ ſñiam condẽnatus a qua ſñia dictus vaſallus ſi ſenſerit ſe grauatum poterit appellare ⁊ habebit terminum ſex ebdomadarũ ad aripiẽdum iter pro appellatione proſequẽda ipſo vaſallo interiꝫ in poſſeſſione ꝑſeuerãte. h.d. In tex. ibi miles .i. vaſallus quicũqꝫ ẽt ſi non eſſꝫ miles vt dixi .ſ. ti. primo in .c.i. Ibi adimat̃ .i. deiceat̃ ſeu remoueat̃. Ibi bñfi .i. feudi vt dixi .ſ. c. p̄ximo. Ibi ſupradiximus .ſ. in .d.c.i. ſ. ti. p̄ximo vbi declaraui iſta que hic tangunt̃. Et per hanc relatõem patet ꝙ adhuc ſũmus in ꝯſtitutõne impatoris lotharij vt dixi .ſ. in ti. Cõſtitutões impatoris lotharij ⁊c. ſup rubrica ⁊ in ti. impator lotharius ſup rubrica. Ibi dixerit miles .ſ. vel appellando vel reducẽdo ad arbitriũ boni viri laudamẽtũ iſtorꝫ parium ſm Ja. de bel. Pe. ꝺ cer. ⁊ Bal. ⁊ ſenſit glo. Nam iſte recurſus ad ſupiorem cõtra ſñiam arbitraliũ iuris ſuccedit loco appellatõis ſm Bal. Ibi ꝑ ſex ebdomadas ſubaudi pacifice ⁊ iſtud tale tempus indulget̃ ſibi ad preparandũ ſe ⁊ ſarcinulas ſuas ad iter verſus impatorẽ pro ꝓſecutõe appellatõis argu. ff. ex qui. cau. maio. in .l. ab hoſtibus in .§. ſed qđ cũ .l. ſeq. ſm doc. ⁊ ſenſit etiã gl. ij. hic poſita in fi. Ibi ad noſtram .ſ. impatoris. naꝫ impator lotharius eſt ille qui loquit̃ in hac ſua ꝯſtitutione. Ibi cũ illi .i. poſtq̄ꝫ illi pares laudauerũt ⁊ iudicauerũt vt ſic iſtud tẽpus incipiat currere a tempore ſñie late ⁊ querele expoſite ꝑ grauatũ ſm An. de yſer. vel melius dic ꝙ ꝯputant̃ a tẽpore iterpoſite appellatõis ſꝫ Pe. de cer. ⁊ Bal. ⁊ videt̃ eſſe ſatis ꝺ mẽte huius lr̃e ⁊ idem ẽ ſenſus. Sed aliqui habent in tex. cũ illis ⁊c. ⁊ tunc intelligas ꝙ illi iudices pares qui tulerũt dictã ſñiam ⁊ ipſe grauatus veniẽt ad p̄ñtiã imperatoris. ⁊ ſic erit hic caſus ꝙ vbi appellatio deuoluit̃ corã impatore ꝙ tũc iudex qui p̄imã ſñiam tulit dꝫ intereſſe qđ qualiter intelligatur ſtatim dicam. Ibi laudamẽtũ declara vt dixi in .d.c.i. ſuper tex. ſ. ti. proximo. Ibi diffiniemus .ſ. vtrũ bñ iudicauerit vel nõ ſꝫ Ja. ꝺ bel. De forma aũt pronũciandi in cã appellatõis habet̃ per glo. ⁊ doc. in .l. eos in prin. C. ꝺ appel. No. ꝙ vaſallus non põt diſueſtiri a dño ſeu moleſtari poſſeſſiõe feudi niſi ſit cõuictus de culpa ⁊ per ſñiam ꝯdẽnatus vt hic ⁊ in .c.i. ſ. ti. p̄ximo. ⁊ ibi rõnẽꝫ aſſignaui in primo notabili. facit qđ dixit Inno. in .c. ſolet extra de ſen. excõ. Utrũ aũt hoc habeat locũ in notorio crimine infra dicã.

No. ꝙ a ſñia pariũ poteſt appellari vt hic ⁊ per Inn. in .c. ceteꝝ extra ꝺ iudi. ⁊ dixi plene .ſ. apud quẽ vel quos in .c.i. vbi etiam declaraui qs ſit iudex cõpetens in ipſa cã appellatõis ⁊ ꝑ Ja. ardi. in ſũma ꝺ ꝯten. feudi ſub rubricella prima ⁊c. Ad quẽ aũt appelletur no. in .c. romana extra ꝺ appel. extra ꝺ maio. ⁊ obe. i. c. ſolite. in ſpecul. de appel. in .§. nunc tractemus in fine ⁊ dixi in .d.c.i. No. ꝙ vbi cauſa appellationis eſt deuoluẽda ad impatorẽꝫ grauatus hꝫ terminũ ſex ebdomadarũ ad p̄parãdũ ſuas ſarcinulas ad iter capiendũ. facit .d.l. ſi ab hoſtibus i .§. ſed ꝙ ſimpliciter. ff. ex qui. cau. maio. prout in ſimili videmus ꝙ reo accuſato datur ſpatium .xxx. dierũ ad componẽdũ meſtos penates .i. reꝫ familiarẽꝫ .l. ij. C. ꝺ exhi. reis. Uaria .n. ac diuerſa ſunt tẽpora que appellãtibus a iur̃ noſtro ꝯcedunt̃. Primũ .n. eſt tẽpus ad interponẽdũ appellatiõeꝫ coram iudice a quo ⁊ ꝺ hoc habet̃ in auc. hodie. C. ꝺ appel. ij. q. vi. §. forma ⁊ .c. anteriorꝫ. Secundũ eſt tempus petẽdi apoſtolos ⁊ de hoc loqtur .l. iudicibus. C. ꝺ appel. ij. q. vi. poſt appellatõem ⁊ i de. ij. ꝺ appel. Tertiũ ẽ tempus ad cõquerẽdũ ꝺ iudice q non vult deferre appellationi vel apoſtolos denegat ⁊ de hoc loqtur .l. ſi appellatõem. C. ꝺ appel. Aliud ẽ tempus qđ ꝺ iure cõmuni ſtatuitur ſiue datur p̄ti appellanti ad ſe p̄ñtandũ coram iudice ad quẽ q cogniturus ẽ ꝺ appellatõe. ⁊ ꝺ hoc loqtur .l. p̄ſes. C. ꝺ appe. ⁊ extra ꝺ appel. in .c. cũ ſit romana. Et iſtud tẽpus nõ eſt ſtatutũ certũ ſed eſt arbitrariũ quoniã dꝫ moderari ſm loci diſtantiã ⁊ ꝑſone qualitatẽ cõputãdo dietas ſm cõputũ legalẽ vt ibi ⁊ in .l.i. ff. ſiquis cau. cuꝫ ſimilibus. Ut ſic omnibus cõſideratis habeat tempus ꝯgruũ infra quod debeat ſe p̄ñtaſſe vt in .c. cordi .§.i. extra ꝺ appel. ⁊ .c. ſignificauit. Uerum in caſu noſtro ſpãle eſt vt iſte appellãs habeat iſtas ſex ſeptimanas infra quas nõ poſſit compelli ad arripiẽdum iter anteq̄ꝫ ſint elapſe vt hic. Dicas tamẽ ꝙ ẽt regulariter in alijs dꝫ ſtatui tempus ⁊ dilatio ad iter rapiendũ licet nõ ſit certum ſtatutũ vt in .c. ꝑuenit extra ꝺ appel. ⁊ ꝺ elec. ſtatuimus ⁊ ꝺ re iudi. cũ cãm. ⁊ tꝫ ſpec. ꝺ appel. in .§. nunc breuiter verſi. ⁊ no. ꝑ Bal. in .l. p̄ſes. C. de appel. Aliud eſt tempus proſequẽde ⁊ finiende appellatõis de quo in auc. ei qui. C. ꝺ tempo. appel. De mõ aũt ⁊ forma ꝓcedẽdi corã ipſo iudice ad quẽ habet̃ in .l. fi. ⁊ ibi ꝑ bal. C. de tẽpo. appel. ⁊ ꝺ pratica appellationum videas plene ꝑ ſpec. in ti. ꝺ appel. in p̄ria ⁊ ſcđa p̄te. Quid aũt ſi geminata eſſet appellatio ꝑ appellantẽꝫ qꝛ p̄io appellaſſet viua voce ⁊ poſtea i ſcriptis. Utrũ debeamus attendere primã vel ſcđam dic ꝑ Barto in .l. cũ procu. in .§.i. ff. ꝺ operis noui nunc. ⁊ ꝑ Bal. in .l. appel. C. de appella. ⁊ ꝑ Inno. ⁊ Jo. an. in .c. dilecte extra de appel.

No. ꝙ donec pendet appellatõ tuendus eſt appellator in poſſeſſione vt hic ⁊ in .c. nõ ſolũ de appella. li. vi. Et eſt ratio qꝛ appellatione pendẽte nihil eſt innouãdũ ſed omnia debẽt remanere in ſuo ſtatu vt. ff. nil noua. appell. pen. per totum ⁊ in .l. iij. C. de appella. ⁊ ꝑ Inno. in .c. bone. in fi. ex̃ ꝺ ap. ⁊ in glo. prima hic poſita in prin. Sed hec regula fallit in pluribus caſibus vt ſtatim dicam. No. ex hoc tex. in fi. ſi habes in lr̃a cũ illis ⁊c. ꝙ ſi appellatio deuoluitur ad impatorẽ ꝙ tunc iudices q tulerũt ſñiam principalem debẽt intereſſe corã imperatore in ventilatione dicte cauſe. facit .c.i. verſ. his enim infra ſi de inueſti. inter do. ⁊ vaſal. lis oriatur. Sꝫ hoc intelligas eſſe ſpãle in magnis feudis. Sed in alijs cauſis ſufficit mittere apoſtolos .l.i. ff. de libellis di. Durũ namqꝫ ⁊ fatuũ eſſet intelligere eos dimittere propria tribunalia ⁊ ſe cõferre ad appellationes proſequẽdas ſm An. ꝺ yſ. ⁊ Bald. Utrũ autẽ ip̄e iudex vel arbiter poſſit cõueniri ꝑ partẽꝫ leſam vide inſti. de obli. ex delic. in prin. cum ibi no. Op. cũ glo. prima contra ea que ſtatiꝫ dicta ſunt in vltimo notabili vꝫ ꝙ imo appellatione pendẽte poſſit fieri nouitas vt probatur in .l. ab executione. C. quorũ appel. nõ recipi. So. dicit glo. fatendo cõtrariũ ꝙ dicta regula nil nouari ⁊c. fallit in caſibus ibi expreſſis vꝫ qñ res eſſet mobilis ⁊ appellans poſſidens eſſet ꝑſona ſuſpecta ⁊ nõ ſatiſdaret ita ꝙ timeretur de dilapidatione. Itẽ ſi res eſſet imobilis verum timeretur ꝙ fructus depopularẽtur quia tunc interiꝫ dꝫ fieri ſequeſtratio vt ibi ⁊ in .l. iperatores in fi. ff. de appella. ⁊ .l. ſi fideiuſſor in .§. fi. ff. q ſatiſda. cogan. ⁊ hoc voluit iſta gl. vſqꝫ ad vſ. ꝙ aũt. Tu vero vltra glo. addas plures alios cãus in quibus dicta regula fallit qui numerãtur ꝑ ſpecul. in ti. de appella. in .§. nouiſſime in prin. vbi alios .xiiij. vel .xv. caſus enumerat. vbi videas. Et vide ꝑ Archi. xi. q. i. qꝛ res ⁊ ꝑ Jo. an. extra de appell. bone. in fine. Sed aduerte ad glo. noſtram ne erres qꝛ dũ facit mẽtionẽꝫ de re mobili ⁊c. nõ referas ad materiã feudalẽꝫ. vt ex hoc videat̃ inferre ꝙ feudũ poſſit cõſiſtere in re mobili qꝛ hoc eſt falſũ regulariter vt probatur infra de feudi cogni. in .c.i. Sed referas ad caſus fallẽtie in quibus dicta regula fallit vt ſupra dixi ⁊ iſta fuit intentio gl. Op. cum dicta glo. cõtra fi. huius littere que vult ꝙ in hac cauſa debeat appellari ad principem ſed cõtra quoniã appellatio debet deuolui gradatim ad aliũ iudicẽ ſupiorẽ imediatũ antequã deuoluat̃ ad principem vt probat̃ in dicta .l. imperatores in prin. ff. ꝺ appella. Soluit glo. fatendo contrariũ. Sed intelligere debemus iſtũ tex. ꝙ iſti litigantes erũt vaſalli impatoris ⁊ eius curie merito ad ip̄m tanquã imediatũ ſupiorẽ dꝫ deuolui iſta appellatio ⁊ ita habẽt quidam declaratum hoc in textu. ⁊ hoc voluit iſta glo. vſqꝫ ad fi. q̄ bñ loquitur vt dixi ſupra apud quẽ vl̃ quos in .c.i. facit infra ſi ꝺ inueſt. inter do. ⁊ vaſal. c.i. circa mediũ. Et no. ex iſta glo. ꝙ etiam in materia feudali nõ poteſt deuolui appellatio ad impatorẽ omiſſo medio ſicut videmus ẽt ꝺ iure cõmuni vt in dicta .l. impatores in prin. ⁊ in auc. ꝺ appel. in .§. fi. coll. iiij. De iure aũt canonico poteſt ad papaꝫ appellari omiſſis medijs .ij. q. vi. ad romanam ⁊ .c. quotiẽs. ⁊ extra ꝺ appella. ſi duobus extra ꝺ priuilegijs antiqua. Et ſt ratio qꝛ ip̄e eſt ordinariꝰ ſingulorũ vt extra de elec. cum nobis olim. Et ꝺ hac materia plene tradit̃ in ſpecu. ꝺ appella. in .§. nũc tractemus in prin. vbi videas. Quero cũ glo. ij. an tempus iſtarũ ſex ebdomadarũ qđ cõcedit̃ huic appellanti ad preparãdũ ſarcinulas ſuas ſit cõtinuũ vel vtile. Et reſpondet glo. ſubcinte ꝙ hec queſtio venit determinãda arguendo a ſimili de tempore qđ cõcedit̃ appellãti ad appellandũ ⁊ hoc voluit iſta

Appne pendẽ nihil / fit innouandũ